

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

Sayı

33

10,- T.L

Türkiye Komünist Partisi/ Marksist-Leninist yayın organı

KURUCU MECLİS SAHTEKARLIĞINI BOŞA ÇIKARALIM!

BİZİ KURTULUŞA GÖTÜRECEK
SİLAHLI HALK SAVAŞINA
BÜTÜN VARLIĞIMIZLA
ATILALIM ...

İşçiler, köylüler, dar gelirli memurlar, tüm emekçiler,

Bugünlerde büyük başlıklarla, gazetelerde "Kurucu Meclis yasası açıklandı". "Danışma Meclisi göreve başlıyor." gibi cavcavlı haberleri okuyoruz. "Kurucu Meclis" in görev ve yetkileriyle ilgili yazılar sayımlar dolusu.....

Nedir "Kurucu Meclis"?

12 Eylül darbesiyle yönetimi ellerine geçiren Amerikan parababalarının uşağı faşist generaller çetesinin halkımızı aldatmak için uydurdukları yeni formüldür. Faşist generallerin 11 aylık icraatları sonucunda yüzleri halkımız tarafından görülmesi üzerine kendi yüzlerine örttükleri yeni bir maskedir.

"Anarşiyi durduracağız" adı altında halkımızın gelişen devrimci mücadelesini bastırmak, arama-tarım ve operasyonlarla halkımızı yıldırma, işkence tezgâhlarını son hızla çalıştırmak, günde onlarca devrimciyi, yurtseveri katletmek, onları bakan devrimciyi idam etmek, anaları, bacıları, babaları, çilekeş halkımızı hüzüne boğmak.

(Devamı sayfa 2 de)

İŞKENCE HABERLERİ

İşkence "yapılmıyor" sözleri adi birer yalan ve sahtekârlıktır!

Zalim generaller cuntasının faşist elebaşları faşist basında "işkence yok" "işkence insanlık dışı bir uygulamadır", "vahsettir" yalanlarını bol bol söylemektedirler. Böylece kamu oyunu ve çeşitli milliyetlerden halkı aldatmaya çalışıyorlar.

(Devamı sayfa 4 te)

MUHBİR VE AJANLARDAN TEK TEK HESAP SORACAĞIZ.

Azıllı halk düşmanı ajan-muhbir Hüseyin KIL, TIKKO gerillaları tarafından imha edildi.

27.6.1981 tarihinde gerillalarımız tarafından Tunceli Ovacık'ta cezalandırılan Hüseyin KIL denen halk

(Devamı sayfa 6 da)

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARINDAN HABERLER.

Gazetemize Elazığ cezaevindeki özgürlük mahkûmlarından gelen ve halkımıza açıklanması istenen yazıyı aynen yayınlıyoruz.

ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZA AÇIKLAMADIR !

Bizler halen Elazığ sıkıyönetim askeri ceza ve tutuk evinde yatmakta olan bir gurup devrimci tutuklu olarak 12 Eylül'den sonra ceza ve tutuk evimizdeki tüm tutuklulara karşı girişilen faşist baskı ve

"KURUCU MECLİS" SAHTEKÂRLIĞI.....

"Ekonomiyi düzelteceğiz" adı altında, boşalan devlet kasalarını doldurmak, içine düştükleri bunalımın yükünü halkımızın sırtına bindirmek için ağır vergiler ve zamlar çıkarıyorlar, çıkarmaktadırlar. Nutuk meydanlarında bol vaad ve palavralarla halkımızı ututmaya çalışmaktadırlar. Ama ne varki bütün bu uygulamalar ve bu icraatlar faşist generaller çetesinin halk düşmanı faşist yüzünü çok erken açığa çıkardı. Bunun içindir ki, onlar, bu kara yüzlerini ve pisliklerini gizlemek; patlamaya hazır halk muhalefetini önlemek için "demokrasiye dönüyoruz" lâflarıyla halkı aldatmak için "Kurucu Meclis" denilen bu aldatmacayı ileri sürdüler.

Halkımız, yurtseverler,

Bizim gibi Yarı-Sömürge, Yarı-Feodal ülkelerde parlamento faşizmin maskesidir. Parlâmentonun faşizmin maskesi olduğunu darbe sonrası uygulamaları daha iyi gördük. Onlar 11 aylık dönemde parlâmentosuz, Türkiye'yi nasıl idare ettiklerini bize gösterdiler. Onlar, halka "kutsal" olarak gösterdikleri meclisi nasıl rafa kaldırdıklarını, yasalarını nasıl ayaklar altına aldıklarını bize gösterdiler. Kızgınlaşan sınıf mücadelesini bastırmak, yok etmek için parlâmentoya, anayasaya hiç gerek kalmadan bir sürü karar, kanun çıkardıklarını gördük. Ve onların bir zamanlar dillerinden düşürmediği "egemenlik kayıtsız-şartsız milletindir", "TBMM'nden daha büyük irade yoktur" lâflarının ne kadar sahte olduğunu; egemenliğin, meclisin arzına nasıl geçtiklerini gördük.....

Evet, meclis, anayasa-babayasa hepsi onlar için bir maskedir, birer uydurmadır. Onlar mecbur kaldıklarından, halkı aldatmak için baş vurdukları yöntemlerdir.

Şimdi büyük gürültüler kopardıkları şu "meclis"lerin yapısına bakalım: "Kurucu Meclis" in mevcudu 160 kişi olacakmış. 40 kişisini faşist konsey seçecekmiş; 120 kişi ise valilerin önerdikleri ve konseyin onayladığı adaylar olacakmış. Anlaşılan odur ki, "Kurucu Meclis" e girecek üyeler, generallerin, uşakları, halkımızın değil, komprador patron ağaların temsilcileridir. "Cumhuriyet kurulduğundan beri" parlâmentoda söz ve karar generallerin süngüsüne, komprador patron-ağaların ve emperyalist babalarının parmak işaretine göre aldırılmıştır. İşte bu günde bunu açık bir şekilde görüyoruz. Faşist generaller çetesi, babası emperyalistler, onların uşakları komprador patron-ağalar ne derse o olmaktadır.

Faşist cunta, valilerin önerdikleri ve bunlardan kendilerinin kabul ettiği adaylar, halka danışarak sözde "seçimle" seçmeyi "demokratik" göstererek bizi aldatmaktadır. Faşizm kitle dayanağı bulamadığı ülkemiz gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde yukarıdan aşağıya tekeli kurar, ülkeye yerleşir. Ülkemizde de faşizm kitle dayanağı bularak hakim olmadı. Halkın yiğitçe dövüşerek kahramanlık destanları yaratarak anti-emperyalist mücadeleye atıldığı, Kurtuluş Savaşı yıllarında Kemalistler diye bilinen; komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sözcüleri sahtekârca plânlarla önderliğinde başardıkları savaştan sonra devlet iktidarını ele geçirdiler. Devletin kurumlarını (ordu ve bürokrasiyi) adım adım faşistleştirdiler.

İşte 1923-24'lerden bu yana ülkemizde faşizm iş başındadır. Ordu ve devletin bürokratik kurumları (kaymakamlık, valilik, mahkemeler vb.) yukarıdan aşağıya faşistleştirilmiştir. Şimdi çoğunluğu general olan valiler halkı temsil edecek adaylar gösterebilirlermi? Yıllardır komprador patron-ağaların uşaklığını yapan faşist ordu mensuplarının seçtikleri adaylar elbette ki, halk düşmanı, devrim düşmanı, azgın anti komünist kişiler olacaktır.

Evet, bu halk düşmanlarından 120 kişi sözde halk oyu ile seçilecek (!) Peki halk oyuna baş vuracağız diyen cuntacı paşalar: neden halkın bizzat kendi isteği ile seçimle seçtiği üyeleri kabul etme yoluna gitmiyorsanız? gidemezsiniz. Çünkü, ülkemizde, halk yönetimi yoktur, halk doğrudan yönetimde değildir; halk istediğinde, istediğini görevden alamamaktadır. Türkiye halkı, babalarınız emperyalistler uşakları komprador patron ağa devletinin zulmü, kırbağı, süngüsü, copu ve dıpcığı altında zorla idare edilmektedir.

Evet, "Kurucu Meclis" üyelerinden 40 kişisi halk düşmanı cuntacı paşalar tarafından doğrudan seçilmek-

te; diğer 120 üyesi ise faşist valilerin önerdikleri ve cuntacı generallerin onayladıkları olacak (!) Ve bu "Kurucu Meclis" üyeleri halkımızın gelecekte uyuması gerekecek kanunlar çıkaracak, anayasayı hazırlayıp onaylayacak... Ve kurulacak yeni yönetime de "demokratik yönetim" denecek (!!!)

Bu sahtekârlık, bu yıllık yalanlar yıllardır yapılmaktadır. Ama artık aldanmıyacağız, aldatılmayacağız! Bizim bildiğimiz demokratik yönetim bizzat halkın doğrudan seçimi ile iş başına gelecek bir yönetim, halkın isteği üzerine görevine son verilecek bir yönetimdir.

Halk düşmanları, işkenceci generaller, Koçgiri'de, Ağrı'da, Zilan'da, Dersim'de halkın kanına elini bulandırmış eli kanlı ordu mensupları çıkaracakları yasalar halk için kanlı yasalar olacaktır.

Halkımız,

Faşist generaller çetesinin "Kurucu Meclis" seçimi için edilen vaatler gibi boş vaatlerdir. Bu boş vaatlere inanmıyalım. Nasılki, geçmişte parlâmentoda partilerin bize yutturduğu vaatlerin hayal olduğu gibi bu vaatler de bizi mücadeleden alıkoyacak vaatlerdir. Geçmişte oylarımızı verdik, ama hangisi başa geldiyse katliama uğradık. İşkence gördük. Ağır zamlar, vergiler altında perişan olduk. Bugün de aynı oyunları oynamak istiyorlar. Şimdi gözlerimizi dört açalım. "Demokrasiyi yeniden tesis edeceğiz" diyen bu sahtekâr kan emicilere inanmıyalım. Onların "demokrasileri", "meclisleri" faşizmin maskesidir. Onlar hiç bir zaman halkın dostu ve temsilcileri olamadılar, olamazlar. Onlar esasta Amerikan emperyalizminin sadık uşakları ve halkımızın can düşmanlarıdır. Ne onların meclisleri, ne anayasaları ne de boş vaatleri halkımızı kandıramıyacaktır. Halkımızın kurtuluşu ancak ve ancak Türkiye işçi sınıfının biricik önderi TKP/ML önderliğinde silahlı Halk Savaşı ile olacaktır. Bize doğru yolu, kurtuluş yolunu gösteren TKP/ML saflarında birleşelim ! Çelikten birlik olalım !

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !

FAŞİST CUNTANIN "KURUCU MECLİS" SAHTEKÂRLIĞINA ALDANMIYALIM !

YAŞASIN HALK SAVAŞI !

YAŞASIN TKP/ML VE ONUN ÖNDERLİĞİNDEKİ TIKKO-TMLG TMLKB

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARINDAN HABERLER

saldırıları siz emekçi halkımıza, işçilere, köylülere, memurlara, küçük esnaf ve zanaatkarlara, analarımıza, babalarımıza, bacılarımıza kısaca açıklamak istiyoruz. Sizlerin gerçek kurtuluşunuz uğruna zindanları boylayan, zindanlarda dahi sizlerin ve devrimin menfaatlerini her şeyin üstünde tutan biz devrimci tutukluların sesine kulak verin.

Sizlere anlatacağımız var;

Bilindiği gibi hakim sınıflar, emperyalist emekçilerle de kol kola vererek hem içinde buldukları ve her şeye rağmen bir türlü çözüm bulamadıkları ekonomik ve siyasi buhranın ağır yükünü emekçi halkımızın omuzlarına yıkmak, hem de her şeye rağmen yine de gelişmeye devam etmekte olan halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesini boğmak için 12 Eylül kudurgan faşizmini tezgâhladılar. Böylece halkımıza karşı hayatın her alanında azgın bir saldırıya giriştiler. İşçi sendikalarını ve tüm demokratik kitle örgütlerini kapattılar. İşçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin her türlü hak ve arama mücadelesini yasakladılar. Yurtsever, devrimci basına zincir vurdular. Operasyonlara, arama-taramalara, tatbikatlara hız verdiler. Kürt ulusu ve tüm azınlık milliyetler üzerindeki milli zulmü daha da azgınlaştırdılar. Yeniden darağaçları kurdular. İşkenceyi yurdun en ücra köşelerine kadar yaydılar. Onbinlerce işçi, köylü, genç, memur, yurtsever-devrimci komünisti gözaltına aldılar. İşkence tezgâhlarından geçirdiler ve zindanlara doldurdular ve helelen de dolduruyorlar. Halkımızın yüzlerce yiğit evlatlarını işkence tezgâhlarında, darağaçlarında, sokak ortalarında, hatta zindanlarda hunharca katlettiler ve halen de ediyorlar. Diğer yandan da peş pe-

şe zamlar ilan etmekten, develüasyonlar vb. yapmaktan geri kalmadılar.

Halkımıza hayatın her alanında yönelttiği tüm bu azgın saldırılarına aralıksız sürdüren 12 Eylül kudurgan faşizminin zindanlara doldurduğu on binleri de rahat bırakması düşünülebilir mi? Elbette ki hayır! Nitekim hakim sınıflar 12 Eylül'le birlikte tüm zindanlardaki onbinlerce tutuklu mahkûma karşı da azgın bir saldırıya giriştiler. Hiç kuşkusuz ki, bundan ceza ve tutuk evimizde nasibini aldı.

12 Eylül'ün hemen ardından, ceza ve tutuk evi yönetimi de başlatmak istediği yeni saldırılara zemin yaratmak için kollarını sıvadı. Bu doğrultuda, önceden ayrıntılı bir biçimde düşünülmüş birçok tertibi peş peşe tezgâhlamaya başladı. Onların amacı önce tutukluları kıskırtmak, tahrik etmek, ardından da bunu tutuklulara saldırı gerekçesi hâline getirmektir.

Ancak diğer yandan cuntayı şirin göstermek için çeşitli demagojilere başvurmaktan geri kalmadılar. 12 Eylül den bir-iki gün sonra bazı sağ ve sol tutuklu temsilcileri sıkıyönetim komutanıyla görüşürüldü. Sözüm ona tutukluların sorunlarıyla yakından ilgilenildi. Çeşitli vaatlerde bulunuldu. Bunun karşılığında tek bir "ricaları" vardı: "sağ ve sol tutukluların barışması"(!

Tabii ki bu istek devrimci tutuklularca reddedildi. Çünkü devrimci tutuklularla faşist tutukluların yana yana barınmayacağı apaçık bir gerçektir. Bizim, ellerini halkımızın kanına bulamış, binlerce yurtseveri, devrimciyi, demokrati, aydını, bilim adamını katletmiş, Maraş'larda, Çorum'larda emekçi halkımızın kanına oluk oluk akıtmış bu sivil faşist canilerle barışmamız mümkün olabilir miydi? Elbette ki hayır. Kaldıkları onları ceza ve tutukevimizde 14 Eylül 1979'da devrimci tutuklulara karşı giriştiği ve bir arkadaşımızın ölümü, onlarca arkadaşımızın yaralanmasıyla sonuçlanan katliam girişiminin anısı halâ tap taze zihinlerimizde yaşıyordur.

Buna rağmen idare, faşist tutuklularla devrimci tutukluları barıştırma girişiminden vazgeçmedi. İlk etapta faşistlerin bulunduğu 2 nolu tutuk evinden 7-8'er kişilik birer gurup karşılıklı olarak değişti, ardından da tedbirleri son derece sıklaştırdı. Ancak bu girişim tutukevinde belli bir protesto dalgasının kabarmasına yol açtı. Sonuçta idare bu sevdadan vazgeçmek (tamamıyla olmasa da-çünkü sonradan da değişik yöntemlere baş vurmaktan geri durmadı) zorunda kaldı. Fakat yapılan protesto eylemini bahane ederek bazı baskı tedbirlerini yürürlüğe sokmaktan da gecikmedi. Tutuklular ilk kez sabahları içtimaya çıkarılmaya, akşamları koğuş kademlilerinden "yat yoklaması" alınmaya başlandı. Ardından gözlerine kestirdiklerinden 23-24 kişilik bir guruba eskiden tutuklulara işkence yeri olarak kullanılan 4 nolu tutuk evine götürerek çeşitli baskı ve işkencelere uğratıldı. Ancak tutukluların kararlı bir şekilde direnmeleri ve açlık grevine gitmeleri sonucu onları bir hafta sonra tekrar tutukevine iade ettiler. Fakat saldırılar durmadı. Koğuştan koğuşa geçtikleri, gardiyanlara takıştıkları, subaylara kötü darandıkları vb. gibi gerekçelerle birçok tutuklu sık sık hücreye atılmaya, hakarete uğratılmaya hatta zaman zaman dövülmeye devam edildi. Tutuklular tüm bu oyunlara karşı son derece temkinli davranarak idarenin eline saldırı malzemesi vermemeye çalıştılar. İçinde bulunulan zor şartları da gözönünde bulundurarak bazı şeylere katlanmak zorunda kaldılar.

Bütün tahrik ve taktiklerle umduğunu bulamayan ve başlattığı saldırılara yeterli bir gerekçe elde etmeyen idare, bu kez çok daha değişik bir taktiğe, bir siyasi-ideolojik saldırı taktiğine baş vurdu. Amaçları daha önce Mamak'ta uygulamaya sokulan ve 12 Eylül'den sonra resmi politika haline getirilmek istenen devrimci tutuklulara eğitim-talim, ırkçı-faşist sloganlar attırma, marşlar söyletme vb. gibi tedbirleri hayata geçirmekti. Bunun gerekçesini hazırlamak için bilinçli olarak 10 Kasım tarihi seçildi. 10 Kasım'da Atatürk'ün anılması için bir anma toplantısının düzenleneceği günü ileri sürdüler. Tutuklular tamamıyla değişik bir saldırı taktiği karşısında idiler. İdarenin asıl amacının Atatürk'ü anmak değil yeni saldırılara girişmek olduğu açık bir şeydi. Bu kez mesele bir devrimci onuru koruyup korumama meselesiydi; Mahkûmlar tam bir yol ayrımında bulunuyorlardı; ya ideolojilerine ters düşen ve en ağır işkencelerden daha onur kırıcı olan 10 Kasım-1 anmak gibi girişimlere sadece karşı çıkarak ardın-

dan gelebilecek her türlü saldırıya göğüs germek; ya da 10 Kasım'ı anmak, idarenin yeni saldırıları karşısında teslimiyet bayrağını çekmek ve devrimci onurlarına leke sürmek durumundaydılar. Belli bir korku ve panik havasının tüm cezaevini sardığı o günün şartlarında gene kendi gücümüzü küçümsemek ve düşmanın gücünü haddinden fazla abartmak, gerekse daha fazla nedenlerden dolayı hatalı bir tavır içine girilerek 10 Kasım'ında Atatürk'ü anma toplantısına katılmakla gelebilecek saldırıları önleyebileceğimizi en azından belirli bir güne geçiştirebileceğimizi sandık, böylece çok vahim bir hataya düştük.

Nitekim idare bu durumdan çok iyi yararlandı. Tutuk evi müdürüne güçlü bir şekilde sağol çekilmediğini, istiklâl marşının güçlü bir şekilde söylenmediğini bahane ederek düşündüğü ve daha önce en ayrıntılı bir biçimde plânladığı saldırıları başlattı. 10 Kasım 1980 tarihinde Elazığ askeri ceza ve tutuk evinde hiçbir zaman tutukluların zihinlerinde silinmeyecek kara bir gün yaşandı.

Hemen hemen tüm işkenceden geçirildi. Birçok tutuklu tartaklandı, dövüldü, toplandı. En ağır küfür ve hareketlere uğratıldı. Nefesleri kesilinceye kadar koşturuldu, yerlerde süründürüldü. Zorla yat-kalk-hazırol-rahat, sağa dön-sola dön-hizaya gel gibi askeri vb. talim yaptırıldı. Zorla istiklâl marşı, Eskişehir marşı söyletilerek "ne mutlu Türk'üm diyene", "vatan sana canım feda" vb. gibi sloganlar atırıldı. Tutuklular gardiyanlara "komutanım" demeye dahi zorlandı. Yapılan işkenceler sonucu tutuklulardan bayılanlar bile oldu.

Bunu peş peşe daha bir dizi baskı tedbirlerinin uygulanmaya sokulması izledi. Sabah iştimaları, subayların kontrolünde askeri bir disiplin içinde alınmaya başlandı. Sabah 6'da yatma, akşam 21'de yatma mecburiyeti konuldu. Hafta sonlarında istiklâl marşı eşliğinde bayrak açma törenleri yapılmaya başlandı. Askeri talim (dayak, joplama vb. asgariye indirilerek) haftanın belli günleri (tatil ve görüş günleri) hariç ısrarlı bir şekilde yaptırılmaya çalışıldı. Romanlar dışında tüm bilimsel, kitaplar toplandı. Haftada üç kez tıraş olma zorunluluğu konuldu. Hatta bir keresinde, bu durumu protesto etmek için sakal tıraşı olmayan tutuklulara göz dağı vermek için bir arkadaş usturayla kuru kuruya tıraş etmeye yeltenecek kadar ileri gittiler. Bazı arkadaşları tıraş olmadıkları için hücreye bile atıldılar. Bazı tutuklular tekrar polise sorguya götürüldü, işkenceye tabi tutuldu. Göze batan bazı mahkûmlar belirli bir koğuşa toplanarak diğer tutuklulardan tecrit edilmeye çalışıldı.

Bu ağır baskı tedbirleri ısrarlı bir biçimde bir kaç ay sürdürüldü. Bu uygulananlar şu veya bu biçimlerde karşı çıkanlar ise çeşitli biçimlerde cezalandırılmaya devam edildi. Askeri talim ve uygulamalarına zaman zaman bizzat ceza evi müdürünün kendisi de katılarak denetimlerde bulundu. Daha düzenli biçimde yürütülebilmesi için tutuklulara karşı çeşitli tehditlere baş vurdu. Hatta zaman zaman bazı tutuklulara küfür ve hakaretlerde bulundu.

Bazılarını tekmeledi, joplattı. Öyleki tutuklular subayların karşısında önlerini iliklemeye ve hazırol- da durmaya, subayların önünden elleri pantolon yan çizgisine yapışık bir biçimde geçmeye dahi zorlandı. Hatta idarede bulunan paralarımızı haftada bir çekerken bile aynen askerler gibi tutuklulara da kısa kün- ye okutulmaya bile kalkışıldı.....

Onlar diğer yandan da tüm bunların gerçek nedenlerini gizlemek için ellerinden gelen her yola başvururaktan da geri kalmıyorlardı. Sözüm ona, amaçları tutuklulara belli askeri disiplin kurallarının öğretilmesi imiş. Oysa onların tüm bu baskı tedbirlerinin gerçek amacını anlamamak için insanın ya kör ya da zır deli olması gerekirdi. Onların tüm bu baskı tedbirleri ile tüm devrimci tutukluları ceza evinde vurmak, onların devrimci kişilik ve ilkelerini aşıştırmak, onları faşizm ve ideolojisi karşısında diz çökerek teslimiyete sürüklemek; devletin ve ordunun gönüllü olduğu imajını yaratmak ve bu durumun dışarda devrimci hareketi karalamak için bir karşı-devrimci propaganda aracı olarak kullanmak istiyorlardı.

Elbetteki onların bu tür baskı tedbirlerini hiçbir engelle karşılaşmaksızın ilelebet sürdürebilmeleri mümkün değildir. Nitekim tüm tutuklular onların bu gerçek amaçlarının bilincine varmaya, tüm bu uy-

miş bu halkı tamamen susturmanın mümkün olamayacağı-
nı kendileri de farkındadırlar. Bu gerçeği "anarşinin,
terörün kökünü tamamen kazımanın mümkün olmadığını"
söyleyen cuntacı çetenin elebağısı Kenan EVREN'
de açıkca dile getiriyor. Bu gerçeği farkettiler de da-
ha da saldırganlaşmakta, hırçınlaşmaktadırlar.

Halkın bağrından çekilip zorla silah altına alın-
mış, zulümden nisbeten kendileri de "askeri disiplin"
adı altında olan askerlere, komandalara, her sabah
devrimcilere, halka, "anarşi ve teröre" karşı savaş-
maya ant içirmekte, halka karşı robotlaşmış birer
zulüm aleti haline getirilmek istenmekte ve sürüler
halinde emirlerle halkın üstüne salınmaktadırlar.
Bu yörede de bütün adetiyle halkın üstünde estiril-
meye başlanan komando zulmünün yöntemleri başka yö-
rede uygulanan yöntemlerden pek farklı değil. Ko-
mandolar gelmeden önce muhtarlar vasıtasıyla haber
gönderip tehditler savurarak, göz dağı vererek köylü-
leri silah vermeye zorladılar. Bu tür "ikna" yöntem-
leri sökmeyince halkın gelenek, göreneklerini, duy-
gularını istismar etmeye çalıştılar. Meselâ halkın
inançlarına göre karıların boğanma anlamına gelen
"üç taş" attırarak, kuran'a el bastırarak emellerini
gerçekleştirmeye çalıştılar. Bu tür namussuzluklar-
la da kandıramadıkları halkı topluca sıra dayığına
çektiler. Falakaya yatardılar. Genç ihtiyar demeden
toplucu dikenler üzerinde, taşlıklarda "yat-kalk,
sürün" hareketleri yaptırıyorlar. Şehirden getirdikle-
ri özel işkenceci polisler işkence yaptırıyorlar. Al-
çakca halkın namuslarına el uzatarak tehdit ediyorlar.
Belirli ölçüde başarılı da oldular. İhtilâlcî bir
yapıya sahip olan halkın üzerinde Marksist-Leninist-
lerin zayıf ta olsa yürüttükleri ajitasyon-propagan-
danın yarattığı olumlu etki ille de tamamen başarılı
olamadılar. Birçok köylü zulmden kurtulmak için ge-
çici olarak (hasat zamanı olmasına rağmen) adeta
göç ettiler.

Bu namussuzluklar, alçaklıklar, işkenceler karşı-
sında için için kızan adeta kaynayan bir kazana ben-
zeyen halk sabrının taşıdığı yerde, öfkesini dışa ta-
şıyan hareketlere girişmekten çekinmemiştir. İşte
buna bir örnek; komando zulmü Hazro'yu çepe-çevre
sarmış durumda. Tümünü bir araya toplatılan halk yine
iş başında olan ciğeri beş para etmez muhbirlerin
işaretiyle, teker teker falakaya yatırıldı. Sıra
"silahı var" diye ihbar edilen bir gence gelmişti.
İşkenceyi tüm halkın gözleri önünde Diyarbakır'dan
getirilmiş işkenceci polisler uyguluyordu. Acımasız-
ca dövülen genç komaya girince halkın içinde bulunan
dayısı artık bıçağın kemiğe dayandığını hissetmiş
olacakki, yerinden fırlayarak insanlık nasibini al-
mamış işkencecinin suratının ortasına nasırlı elle-
rini balyoz gibi patlatıyor. Bu durum karşısında
şaşkına dönen militarist güçler işkenceci köpekleri-
ni linç edilmekten zorla kurtarıyorlar. Gencin dayı-
sına gereken dersi vermek üzere harekete geçen koman-
doları, komutanları durdurarak inkâr edemedikleri
bir gerçeği şu sözleriyle ifade ediyor: "Durun ne
yapıyorsunuz, bırakın o adamı. Gözlerinizle gördünüz.
İşte bu halk böyle cesaretlidir. Şimdi polise tokat
çeken bir kişi ise biz şimdi bu adamı döversek bu
halkın içerisinde bize tokat çekecek en az 20 tane
deha çıkacak".

Evet ağalar, beyler, paşalar, pırparlı general
bozuntuları!

Bu halk öyle bir halk ki, zulüm, katliam, işken-
ce, çile, cefa onların hayatının bir parçası olagel-
miştir. İçinde yoğrulmuştur, pişmiştir, çelikleşmiş-
tir! Hiçbirşey onlara onurlarını kaybettirememiştir.
Kaybettiremeyecektir! Nasılkî dün hiçbir zalimin
zulmü yanında kalmamışsa, bugünde kalmıyacaktır. Bu-
gün "bir", "yirmi" yarın bir milyon eden nasırlı el-
ler balyoz gibi zalimlerin suratına inecektir. Bunu
siz de biliyorsunuz cuntacı generaller. Zaten bu kor-
ku değildir sizi halka zulmetmekle görevli kılan..

KAHROLSUN KOMANDO ZULMÜ !

KAHROLSUN MİLLİ ZULMÜ !

Diyarbakır'dan bir gurup İKK okuyucusu

SILVAN HALKI KOMANDO ZULMUNE UĞRAYAN EVLADINA
S A H İ P Ç I K T I ...

Bir süredir Kürdistan'da devam eden komando zul-
münden Silvan halkı da nasibini aldı. Hele Kürt olun-
ca komando zulmüne uğramamak mümkün değildir. Dört-
bir yanı saran zulmün yöntemleri burada da aynıydı.
Yörede yalnız göze çarpan değişik, daha önce Fatsa'
da uygulanan bir düşman taktiği vardı. Yine maskeli
muhbirler faşist güçlerin önünde piyasaya çıkmıştı.
En vahşi işkencelere tabii tutulmak için maskeli muh-
birlerin bir işareti yeterliydi. İki tane olan mas-
keli muhbirlerden birisinin halk MHP'li olduğunu söy-
lüyordu. Böylece cuntanın yaptıklarıyla kitleler ta-
rafından gerçek yüzü bir kez daha açığa çıkıyordu.
"sağa da-sola da karşı olduğu" sahtekârlığını muhbir-
lerin yüzüne geçirdiği maskelerle gizleyememişti,
cunta ve komutanları.

İşte bu muhbirlerden birisinin işaretiyle mesle-
ği simsarlık olan Esat isimindeki genç falaka altına
yatırılmıştı. Muhbirler silahı olduğunu söylemişler-
di, bu yeterliydi. Mutlaka bir silah vermeliydi. Genç
silahı olmadığını söyledikçe tüm halkın gözü önünde
bir sopa iniyor, diğeri kalkıyordu. Ta ki komaya gi-
rene, bacakları kırılana, sakat kalana dek. Genç sim-
sarin sakat kaldığını gören kinli, kızgın halk ara-
sında homurdanmalar, bağırılmalar, çağrışmalar "böyle
yönetimi istemiyoruz" diye sesler yükselmeye başla-
yanca faşist güçler genci oraya sakat haliyle bırak-
mak zorunda kaldılar. Ama halk evladını öyle sirtüs-
tü bırakmadı. Cuntanın zulmüne karşı olan kinini,
öfkesini kendi arasında dayanışmaya girerek evladı-
na yardım elini uzatmakla gösterdi. Halk komando zul-
müne uğrayıp sakat kalan evladının tedavisi için ken-
di arasında 80 bir civarında para toplayıp verdi.

Bugün böyle, yarın başka şekilde dayanışma gere-
ğini kavrayıyor, kavrayacaktır halkımız. Hayatın, bu
düzenin kendisi halka mücadele pratiğini kendisi öğ-
retiyor, öğretecektir, doğruyu, kurtuluşa giden yo-
lu, baskı, sömürü, zulüm artan şiddetiyle devam et-
tikçe, bıçak kemiğe biraz daha dayandıkça, her gün
daha iyi kavrayacaktır halkımız.

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !

KAHROLSUN KOMANDO ZULMÜ !

ÖZGÜRLÜK MAHKÜMLARINI DESTEKLEME BÜTÜN YURTTA SÜRDÜ-
RÜLÜYOR.

Partimizin bir süre önce başlattığı zindanlara
atılan "özgürlük mahkûmlarına bağış kampanyası" ile
ilgili olarak Malatya'dan okuyucularımızın göndermiş
olduğu yazıyı aşağıda yayınlıyoruz.

Özgürlük mahkûmlarını destekleme kampanyası Malat-
ya ve çevresinde de başlamıştır. Bu kampanyayı biz
emekçiler olarak devrimci mücadelenin önemli görev-
lerinden biri sayıyoruz.

Yöremizde bir işçi yardım toplayan arkadaşın so-
rularını şöyle cevaplıyor:

Arkadaş-Siz TKP/ML'in İKK aracılığıyla ve de da-
ğıttığı özel bildirimlerle açmış olduğu kampanyayı
nasıl karşılıyorsunuz?

İşçi-Sözün kısası ben bunu şerefli bir görev sa-
yıyorum. bu görevin bu çetin şartlarda yürütülmesi
daha da önem kazanıyor. Eğer bizler, bizlerin uğrun-
da zindanlara düşmüş devrimcileri desteklemezsek bil-
diride de söylendiği gibi düşman sevinir.

Arkadaş-Bahsettiğiniz düşman kimdir?

İşçi-Bahsettiğim düşman bizi fabrikada, köylüyü
tarlada soyan, dar gelirliyi bir kaşık suda boğandır,
ve de onların yıkılmasına önleyen cuntadır.

Arkadaş-Peki siz bu kampanyanın yürütülmesinin
nasıl olması gerektiğini ve kimleri kapsamasını is-
tiyorsunuz.

İşçi-Ben bu kampanyanın tüm devrimciler tarafın-
dan desteklenmesini istiyorum. Aynı zamanda mümkün
olduğu kadar da tüm içerdeki devrimcilere yardım e-
dilmesi düşüncesindeyim. Bu kampanya TKP/ML önderli-
ğinde açıldı deyip gurupculuk yapılmamalı, varsa di-

ger siyasetler onlar da desteklemelidirler.

Arkadaş-Siz ne kadar bağışta bulunuyorsunuz?

İşçi-Benim ancak 1000 lira vermeye gücüm yetiyor. Ama daha fazla vermek isterdim.

Arkadaş-çok sağolun....

Bizler Malatya ve çevresinden İKK okuyucuları kampanyamızda sayısızca örneklerle karşılaştık. Bölge-
mizde "özgürlük zincire vurulamaz" başlıklı bildiri-
yi dağıttığımızda, sanki duvarları küflenmiş, zindan-
ları söküp devrimci kardeşlerimizi yüreğimize basmış
gibi bir coşku içine girdik.

İyinin, güzelin ve mutlunun savaşçılarına zindan-
lara tıkan zulüm devletinin azıllı cuntasına karşı
kinimizi bin kat daha biledik ve dedikki:

"Yok tek başına kurtuluş; ya hepimiz, ya hiç bi-
rimiz". Özgürlük savaşında zindanlarda yatan yiğit-
lerin bayrağını tüm emekçiler omuzlarsak hiç bir güç
karşımızda dayanamaz.

KATİL CUNTA !

ÖZGÜRLÜK MAHKÜMLARINI DESTEKLE !

ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARINA SELAM !

Malatya'dan bir gurup İKK okuyucusu.

T Ü R K İ Y E İ Ş Ç İ S İ N İ F İ N D A N H A B E R L E R . . .

ADANA

Çukurova ÇİMSE-İŞ sendikasının bölge başkanlık
seçimleri 20 Haziran'da yapıldı. İşveren seçimleri,
faşist-sendika ağalarının da desteği ile iş yerinde
yaptırmayı başardı ve seçimde konuşmalarıyla da yer
aldı. Bu konuşmada işveren sürekli randımanın yük-
selmesi halinde işçiye her milyon kardan bir yevmi-
ye verileceğini söyledi: Oysa işçiler geçmiş temet-
tülerini henüz alamadılar. Diğer yandan faşist sendi-
ka şube başkanlık adayı da randıman yükselmesinde-
ki payı kendisine mal edip işverenin sadık bir uşa-
ğı olduğunu şu sözleriyle kanıtladı. "Biz Türküz,
kanımız ve bayrağımız kırmızıdır. Biz Atatürk devrim
ve ilkelerine bağlıyız ve elhamdulillah müslümanız".

Biz proletarya partisi taraftarları olarak halk
saflarında gördüğümüz kişi ve siyasetlere ortak ta-
vir almak için çağrı yaptık. Bugüne kadar DSM çığlık-
ları atan HY taraftarları seçim günü 180 derecelik
bir dönüşle karşı saflarda yer aldılar. Gösterdikle-
ri gerekçe ise, bu kavgada ne kadar kararlı ve sağ-
lam olduklarını gösteriyordu. "Faşistler bizim mahal-
lemizde oturuyorlar. Eğer onlara oy vermezsek bizi
sıkıyönetime ihbar edip evimizi bastırabilirler"
Partimiz taraftarları ve diğer devrimciler yalnız
da kalsalar haklı mücadeleyi sonuna kadar kararlılık-
la sonuna kadar sürdürmesini bildiler. Ancak seçimi
faşist aday kazandı. Şu durumda birkaç işçi işten
çıkarıldı. Baskılar hergün daha da yoğunlaşıp devam
etmektedir.

Haklı davamızdan bir adım bile gerilemeden müca-
deleyi sürdüreceğiz!

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

KAHROLSUN FAŞİST SENDİKA AĞALARI !

ÇİMENTO fabrikası devrimci işçilerinden İKK'na dev-
rimci selâmlar.

CUNTA-PATRON-USTABAŞI İŞBİRLİĞİ İŞÇİ SINIFININ
BİRLİK VE DAYANIŞMA MÜCADELESİNİ ENGELLEMEYECEKTİR

ÇUKOBİRLİK/ADANA

Haziran ayının ortalarında Çukobirlik fabrikası-
nın ilân panolarındaki şu sözler cunta-patron işbir-
liğini giderek açığa vurdu: "Bütün sosyal halklarınız

Evet işçi kardeşler, emekçiler! cunta ve patron-
lar artık o kadar saldırganlaştı ki, onlar artık çok
doğal olan haklarımızı ve canı-kanı pahasına kazan-
dığımız hakları üretime bağladılar. "Üretim %90"
olmazsa haklarımızı vermiyecekler. Peki buna neden
gerek duyuldu:

Çukobirlik uzun zamandan beri çalışan kesimin ay-
lıklarını (özellikle işçilerin) geç vermekte, diğer
sosyal haklarda (elbise, yakacak vs.) yine aynı şe-
kilde ya hiç verilmemekte, ya da geç verilmektedir.
Bu durum işçileri oldukça rahatsız ediyordu. Niha-
yet bu rahatsızlık şubat 1981'de patlama noktasına
vardı. İşçi sınıfı esas olarak Partimiz önderliğinde
harekete geçti. Bu durum patronların ve cuntanın
yumuşak koltuklarına rahatsız etti. Sıkıyönetim yet-
kilisi yaptığı konuşmada "siz yeterki teröristlerin
sözüyle hareket etmeyin, bütün haklarınızı vereceği
demek zorunda kaldı. Bu direnişin hemen arkasından
bir takım gecikmiş haklar geri alındı. Şimdi ise
tekrar eski durum tekrar ettirilmek istenmektedir.
İşte yukarıdaki ilân sıkıyönetim ve patronların im-
zasını taşımaktadır. Bu bir baskı yöntemini kullan-
maktadır. Yine patronlar ve cunta, devrimci, demokra-
ları birbirinden ayırmakta, sürgüne göndermekte, ö-
zellikle uzak yerlerde ailelerinden ayrı olarak ça-
lışamayan işçiler bu yolla istifaya zorlanmaktadır

Devrimci ve ilerici kadın işçiler iş yaptıkları
yerden alınmakta, inşaat bölümüne verilerek kazma
kürek işinde çalıştırılmaktadırlar.

Ustabaşılar adeta sıkıyönetim yardımcıları gibi
çalışmakta, işçilere baskı yapmaktadırlar.

"Çalışırsan çalış, çalışmazsan işte kapı" demek
tedir.

Patronlar Adana'da genel olarak fabrikalarda iş-
çiler arasında "20-30 tane MİT var" vs. şeklinde p-
paganda yaparak işçilerin birbirleriyle konuşmalar
na engel olmak istemektedir. Bunun sonucu olarak iş-
çiler birbirlerinden şüphelenmektedirler.

Bütün bunlar nedir? geçmişte devrimcilerin güç-
olduğu dönemde devrimcilerin önünde secdeye kapılıp
ustabaşılar, müdürler, patronlar bugün devir sizdir
dir. Ama yarın asla sizin olmayacaktır. Siz öyle
zannediyorsunuz ki artık işler tüküründe gidecek. A-
ma gerçekler böyle olmadığını gösterecektir. 12 Ma-
askeri faşist darbesi (Partimiz de dahil) bütün de-
rimci örgütleri çökerttiği halde bu devranınız sü-
medi. Daha acılı ve korkulu günler yaşadınız. Ama
bugün ağır darbelere rağmen devrimci örgütler var.
Her şeyden önce Partimiz TKP/ML tüm engellere rağmen
mücadelesini sürdürecektir. Yaptıklarınızın hesabı-
na mutlaka tek tek soracağız. Sizi hiçbir güç o z-
man kurtaramıyacak.

İşçiler! Cuntanın zulmüne karşı birleşmeliyiz.
Birbirimize derdimizi açmalıyız. Elbetteki sömürü
zalimler aramızda ajanları koyacaklardır. Bunları
di çalışmalarımızla ortaya çıkaralım. Ustabaşılar
müdürlerin ve sıkıyönetimin faşist bekçilerine ka-
tek bir yürek, tek yumruk, tek bir baş olalım.

YAŞASIN ÇUKOBİRLİK İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ
İŞÇİ SINIFININ ÖNÜNE DİKİLEN TÜM BARİKATLAR TE-
TEK YIKILACAKTIR!

Çukobirlik'ten bir İKK okuyucusu İŞ

MUHBİR VE AJANLARDAN TEK TEK HESAP SORACAĞIZ

düşmanı ilericileri, devrimcileri, komünistleri,
tan sıradan kişileri açık açık ihbar edip yakalat
ya çalıştı. DHB'li arkadaşları yakalattı. Halk
kişileri ihbarlayıp haftalarca işkencede kalması
sebebi oldu. Kardeşi Ali KİL (geçen sene Hozat Değ
nahiyesinde kendisine TKP/ML GK diyen unsurlarca
rulan ajan) öldürüldükten sonra "Partizancılardan
TİKKO'culardan öcünü alacağım deyip köy köy yolda-
larımızı arayıp ihbarlamak istediye de, faaliyet
boşa çıkarıldı. Hakim sınıflardan bir de 14'lü te-
ca aları bu ajan nihayet hak ettiği cezayı gerille-
rimiz tarafından buldu.

AJANLARDAN TEKER TEKER HESAP SORACAĞIZ !